

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sfk/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200809
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:8020200809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Jozef Lopuch - Club Hotel OLYMPIA, s miestom podnikania Partizánska 684/80, 058 01 Poprad, IČO: 14 285 410, právne zastúpeného: JUDr. Marek Radačovský, advokát so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 35 553 961, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101599516/2020 zo dňa 19. októbra 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach č. k. PO-6S/103/2020 - 93 zo dňa 07. decembra 2023, ECLI:SK:SpKE:2023:8020200809.3, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi finančnej správy

1. Daňový úrad Prešov, pobočka Poprad (ďalej ako „správca dane“ alebo „prvostupňový správny orgán“) vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty (ďalej ako „DPH“) za zdaňovacie obdobie január až december 2017 (ďalej ako „daňová kontrola“). Správca dane vyhotovil o výsledku daňovej kontroly protokol č. 102125429/2018 zo dňa 25. októbra 2018 (ďalej ako „protokol“), ktorý bol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole č. 102127365/2018 zo dňa 25.10.2018 doručený žalobcovi dňa 31.10.2018. Daňová kontrola bola ukončená dňa 31.10.2018.

2. Na základe výsledkov daňovej kontroly a následného vyrubovacieho konania správca dane rozhodnutím č. 100351371/2019 zo dňa 31.01.2019 vyrubil žalobcovi za zdaňovacie obdobie júl 2017 rozdiel dane v sume 1.924,32 eur na DPH. Žalovaný v odvolacom konaní rozhodnutím č. 101291567/2019 zo dňa 29.05.2019 rozhodnutie správcu dane zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu a ďalšie konanie a rozhodnutie, keďže toto rozhodnutie nezohľadňovalo návrhy žalobcu na ďalšie dokazovanie a vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

3. Správca dane po vrátení veci na ďalšie konanie vo vyrubovacom konaní dokazovanie doplnil, pričom vypočul zamestnancov žalobcu, ktorí používali na evidenciu tržieb v kontrolovanom zdaňovacom období elektronickú registračnú pokladnicu (ďalej ako „ERP“), vypočul zástupcu servisnej organizácie Asseco Solutions, a.s., ako dodávateľa informačného systému „ASSECO BLUEGASTRO“ a uskutočnil ústne pojednávanie so zamestnancami Colného úradu Bratislava, oddelenia certifikácie a forenznej analýzy, ktorí vykonali technickú expertízu ERP žalobcu. Následne správca dane vydal rozhodnutie č.

100334408/2020 zo dňa 03.02.2020 (ďalej ako „rozhodnutie správcu dane“ alebo tiež ako „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým opätovne žalobcovi za zdaňovacie obdobie júl 2017 vyrubil rozdiel dane v sume 1.924,32 eur na DPH.

4. Žalovaný v odvolacom konaní rozhodnutím č. 101599516/2020 zo dňa 19.10.2020 (ďalej ako „rozhodnutie žalovaného“) rozhodnutie správcu dane potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

5. Správca dane a žalovaný (ďalej spolu ako „orgány finančnej správy“ alebo aj ako „daňové orgány“) prijali záver, že daňovou kontrolou vykonanou na základe žiadosti Colného úradu Prešov a výsledkov technickej expertízy ERP č. 7171020729358002 vydananej Colným úradom Bratislava bolo zistené porušenie § 19 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o DPH“) tým, že žalobca nepriznal DPH z tržieb evidovaných ERP, ktoré sa do prevádzkovej ani do fiskálnej pamäte nezaznamenávali, nakoľko boli tlačené prostredníctvom pripojenej nefiskálnej tlačiarne s použitím špeciálneho typu platby „hotovosť**“ (hotovosť s hviezdičkou). Tieto doklady neboli zahrnuté v kontrolných záznamoch a neboli z nich priznané tržby ani daň z pridanej hodnoty.

II. Konanie pred krajským súdom

6. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote na Krajský súd v Prešove (ďalej ako „krajský súd“) správnu žalobu, ktorou sa domáhal ktorou sa domáhal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím správcu dane a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie. Zároveň sa domáhal priznania odkladného účinku správnej žalobe a priznania práva na úplnú náhradu trov konania.

7. Na základe § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s rozvrhom práce Správneho súdu v Košiciach náhodným výberom pridelená senátu Správneho súdu v Košiciach (ďalej ako „správny súd“) pod sp. zn. PO-6S/103/2020.

8. Správny súd rozsudkom č. k. PO-6S/103/2020 - 93 zo dňa 07. decembra 2023 (ďalej ako „napadnutý rozsudok“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej ako „SSP“) žalobu ako nedôvodnú zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

9. Správny súd v súlade s ustanovením § 140 SSP poukázal na odôvodnenie skôr vydaného rozsudku Správneho súdu Košiciach sp. zn. PO-1S/100/2020 zo dňa 5. októbra 2023, vo veci toho istého žalobcu, totožného predmetu konania, v ktorom išlo o vyrubenie rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie december 2016 v sume 3 194,56 eura.

10. Správny súd v rozsudku sp. zn. PO-1S/100/2020 zo dňa 5. októbra 2023 uviedol, že sa zaoberal žalobnou námietkou nezákonnosti dôkazov vykonaných vo vyrubovacom konaní po zrušení rozhodnutia správcu dane, pričom z rozhodnutia správcu dane vyvodil, že dôkaznú relevanciu k skutkovému stavu daňovej veci mali predovšetkým dôkazné informácie získané výsluchom svedkov: Y. T., T. K. H. X. Y.. Títo svedkovia potvrdili, že nimi dochádzalo pri vydávaní dokladov z registračnej pokladnice k používaniu oboch funkcií ako „Hotovosť“, tak aj „Hotovosť**“.

11. V prejednávanej veci bola skutková okolnosť týkajúca sa funkcie „Hotovosť**“, umožňujúcej tlač dokladov vyvolávajúcej riziko zámery s riadnym pokladničným dokladom, formulovaná a podopretá zákonným dôkazom vo forme expertízy registračnej pokladnice už počas daňovej kontroly a bola taktiež ustálená skutková okolnosť využitia tejto funkcie žalobcom na vydanie takéhoto dokladu pri realizovaní zdaniteľného obchodu (táto skutková okolnosť bola podopretá dôkazom vo forme vykonaného nákupu pri miestnom zisťovaní zamestnancom správcu dane).

12. Správny súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdil existenciu nefiskálnej tlačiarne, na ktorej žalobca tlačil tzv. falošné doklady pomocou funkcie „Hotovosť**“ a prijatie akejkoľvek tržby na základe takýchto falošných dokladov. Správny súd zdôraznil, že vykonané dôkazy je potrebné hodnotiť vo vzájomných súvislostiach, pričom výpovede svedkov nie je možné hodnotiť ako objektívne pre ich zamestnanecký vzťah k žalobcovi, čoho dôkazom sú podstatné odlišnosti vo výpovedi zamestnankyne žalobcu I. W. pri miestnom zisťovaní a pri výsluchu. Výsluchy boli navyše vykonávané so značným časovým odstupom. Pokiaľ išlo o námietku

žalobcu týkajúcu sa použiteľnosti vyjadrenia tejto svedkyne, správny súd poukázal na to, že pokiaľ nebolo preukázané, že v procese miestneho zisťovania bol pri získavaní vyjadrenia zamestnankyne žalobcu porušený zákon, je možné tento dôkaz považovať za zákonný.

13. Skutočnosť, že žalobca používal funkciu „Hotovosť“⁴⁴, na základe ktorej tlačil pokladničné doklady cez nefiskálnu tlačiareň, vyplynula z miestneho zisťovania dňa 23. októbra 2017, pri ktorom zamestnankyne žalobcu vystavili pokladničný doklad s použitím funkcie „Hotovosť“⁴⁴, tento bol riadne vytlačený a odovzdaný pracovníkom colného úradu a taktiež bola na tieto doklady prijatá tržba za riadne poskytnutú službu.

14. To, že po použití funkcie „Hotovosť“⁴⁴ dochádzalo k tlači pokladničných dokladov mimo fiskálnej tlačiarne vyplýva podľa správneho súdu z výsledkov technickej expertízy ERP, nakoľko v programe BLUEGASTRO sa uložili kópie dokladov, pričom tento program neumožňoval generovať doklad bez jeho tlače. Vzhľadom na uvedené je udržateľný záver o existencii aj nefiskálnej tlačiarne, na ktorej sa takéto pokladničné doklady tlačili, keďže preukázateľne neboli tlačené na fiskálnej tlačiarne (čo tiež vyplynulo z vykonanej technickej expertízy). Túto skutočnosť napokon potvrdilo aj miestne zisťovanie, pri ktorom boli zaistené dve tlačiarne (fiskálna a nefiskálna), pričom obe boli funkčne spojené s ERP, čo bolo aj riadne zdokumentované.

15. Podľa správneho súdu doklady vytlačené cez funkciu „Hotovosť“⁴⁴ nemali v celej konštrukcii ERP daňového subjektu žiadny iný význam, ako pre účely evidencie nepriznanej tržby (nemali vplyv na pohyb zásob), ráтали sa však do tržby internej dennej uzávierky tak, ako keby bola tržba aj reálne prijatá, pričom do fiskálnej dennej uzávierky sa nezaznamenávali. Samotná konštrukcia týchto dokladov, ktoré obsahovali všetky náležitosti pokladničného dokladu, a to aj vrátane ochranného znaku MF, svedčí o tom, že ak by tieto doklady nikdy neboli tlačené tak, ako to tvrdí žalobca, potom by neobsahovali všetky náležitosti, rozpis DPH, ako aj samotný ochranný znak a boli by tlačené cez inú tlačiareň. Je to preto, lebo takýto doklad s takým obsahom a s ochranným znakom MF, by sa nedal cez fiskálnu tlačiareň vytlačiť a navyše by bol označený textom „nefiskálny doklad“.

16. Zároveň tieto doklady obsahovali interné číslo, ktoré jednoznačne preukazuje, v akom poradí boli tieto doklady tlačené, interné číslo má rastúci charakter a interným číslom boli označované pravé aj falošné doklady. Doklady obsahovali reálne položky a ich kombinácia na dokladoch spolu s identifikovaným poradím ich tlače, časom ich tlače, jednoznačne preukazuje, že tieto doklady boli reálne vystavované a odovzdávané zákazníkom. Z uvedených dôkazov podľa správneho súdu nespochybniteľne vyplýva, že doklady tlačené cez funkciu „Hotovosť“⁴⁴ boli tlačené, boli na nich evidované tržby a tieto neboli zaznamenané vo fiskálnej tlačiarne, ale len na internej dennej uzávierke.

17. Žalobca ďalej namietal vykonanie ústnych pojednávaní so zamestnancami Finančného riaditeľstva SR, Colného úradu Bratislava dňa 9. októbra 2019 z dôvodu, že tieto boli vykonané zamestnancami správcu dane, voči ktorým bola dňa 7. októbra 2019 žalobcom vznesená námietka zaujatosti, o ktorej v čase uskutočnenia ústnych pojednávaní nebolo ešte rozhodnuté, pričom podľa žalobcu nešlo o nevyhnutný úkon. Namietaní zamestnanci neboli z konania vylúčení, keďže ani zo vznesenej námietky, ani z vyjadrenia zamestnancov správcu dane k tejto námietke nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o takom pomere k veci alebo k účastníkovi konania, pre ktorý by bolo možné mať pochybnosť o ich nezaujatosti. Námietka vznesená žalobcom sa týkala iba procesného postupu namietaných zamestnancov v rámci ústneho pojednávania konaného dňa 26. septembra 2019. Správny súd preto vyhodnotil uvedenú námietku ako nedôvodnú.

18. Obdobne ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd aj námietku žalobcu týkajúcu sa neuvedenia adresy sídla správcu dane v protokole z daňovej kontroly, čo má mať za následok nezákonnosť protokolu. Správny súd je toho názoru, že z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva skutočnosť, že správne konanie vo veci žalobcu bolo vedené pobočkou Daňového úradu Prešov, konkrétne pobočkou Poprad. Uvedené je možné vnímať ako postup síce nezodpovedajúci doslovnému zneniu § 47 písm. a) Daňového poriadku, avšak nemá v danom prípade negatívny dopad na subjektívne práva žalobcu.

III. Kasačná sťažnosť, stanoviská účastníkov konania

19. Proti napadnutému rozsudku správneho súdu podal žalobca (ďalej ako „sťažovateľ“⁴⁵) včas kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP. Sťažnostným návrhom sa sťažovateľ domáhal, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej ako „kasačný súd“ alebo aj ako „Najvyšší správny súd SR“) napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby kasačný súd priznal sťažovateľovi voči žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania.

20. Sťažovateľ v úvode kasačnej sťažnosti namietal porušenie práva na spravodlivý proces, z dôvodu, že správny súd nedostatočne odôvodnil napadnutý rozsudok, nedal sťažovateľovi odpovede na otázky súvisiace so žalobnými dôvodmi a námietkami. Rovnako namietal, že správny súd nesprávne posúdil žalobnú námietku týkajúcu sa nedostatočného zistenia skutkového stavu, a to najmä nevysporiadaním sa s dôkazmi, ktoré vyvracajú tvrdenia žalovaného. Správny súd podľa sťažovateľa zovšeobecnil obsah vykonaných dôkazov v podobe zápisníc o výsluchoch svedkov nepreukázaným tvrdením o neobjektívnosti svedkov.

21. Správny súd podľa sťažovateľa prevzal závery žalovaného bez vyhodnotenia svedeckých výpovedí, podľa ktorých svedkovia: W., U., I., W. H. U. vyvrátili zistenia ohľadom používania funkcie „Hotovosť“^{***}. Naproti tomu sťažovateľ namietal vyjadrenie svedka I. W., keď žalovaný vo svojom zrušujúcom rozhodnutí sám uviedol, že takéto vyjadrenie zamestnanca sťažovateľa nie je pre rozhodnutie a zistenie skutkového stavu postačujúce pre porušenie § 24 ods. 3 a § 63 ods. 2 Daňového poriadku. Rovnako namietal, že v predmetnej veci sa nekoná o nároku sťažovateľa na vrátenie odpočtu dane, kde by znášal dôkazné bremeno sťažovateľ, ale naopak, v tomto konaní znáša dôkazné bremeno žalovaný.

22. Ďalej namietal vyhodnotenie výpovedí svedkov: Y., K. H. T., ktoré boli podľa jeho názoru vyhodnotené selektívne a vzhľadom na časovú diskontinuitu nemajú vplyv na skutočnosti, ktoré sa udiali v danom zdaniteľnom období. Podľa sťažovateľa svedkovia vyvrátili tvrdenia správcu dane o existencii nefiskálnej tlačiarne, nevšimli si, že by na niektorom z dokladov bolo uvedené „Hotovosť“^{***} a zároveň popreli, že by takéto doklady vyšli z tlačiarne. Tvrdenia ohľadom funkcie „Hotovosť“^{***} mali svedkovia predniesť po ovplyvnení obrázkom, ktorý správca dane vytiahol z „kopy papierov A4“, ktoré mal správca dane na stole počas pojednávania. Zároveň podľa sťažovateľa správca dane neuviedol výpovede iných svedkov (W., U., Š. L. H. Š.). Sťažovateľ ďalej poukázal na zápisnice správcu dane a 13 svedeckých výpovedí, z obsahu ktorých má byť vyvrátená existencia nefiskálnej tlačiarne, čo podľa sťažovateľa vyvracia záver o tlačení dokladov s údajom „Hotovosť“^{***}. To, že existencia nefiskálnej tlačiarne bola zistená na miestnom zisťovaní v októbri 2017 nemá podľa sťažovateľa relevanciu vo vzťahu k danej veci.

23. Správny súd sťažovateľ vytyka aj to, že tento sa nevenoval ani tomu, že ani jeden zo svedkov nepotvrdil rozdiel medzi reálne prijatou tržbou a uzávierkou vytlačenou z elektronickej registračnej pokladnice. Je preto podľa sťažovateľa vylúčené, aby existovala akákoľvek tržba, ktorú žalovaný a správca dane označujú ako nepriznaná.

24. Správny súd podľa sťažovateľa dôkazy o existencii týchto príjmov nesprávne vyhodnotil, keďže samotná technická expertíza vypracovaná inou zložkou žalovaného nie je podľa právneho názoru samotného žalovaného dostatočným dôkazom na preukázanie existencie „ďalších“ tržieb, ktoré neboli uvedené v daňovom priznaní. Žalovaný na preukázanie tvrdení ohľadom prijímania tržieb podľa sťažovateľa neuvádza jediný dôkaz.

25. V tejto súvislosti poukázal na § 19 ods. 1 zákona o DPH. Má za to, že správca dane, ako ani žalovaný nepreukázali, že by u sťažovateľa v spornom zdaňovacom období vznikol zdaniteľný príjem vo výške určenej napadnutými rozhodnutiami, keď zároveň nebolo preukázané, že došlo k dodaniu tovarov alebo služieb, za ktoré by tieto plnenia prijal.

26. Ďalej namietal, že správca dane len svojvoľne skonštatoval, že technická expertíza je pre neho dostatočným podkladom na určenie rozdielu dane, bez toho aby kriticky zhodnotil obsah expertízy, pričom samotní zamestnanci FR SR vylúčili, že technická expertíza je dôkazom o existencii prijatia tržby za dotknuté zdaňovacie obdobie. V priebehu daňovej kontroly ani vo vyrubovacom konaní pritom podľa sťažovateľa nebolo preukázané prijatie tržieb na základe dokladov, ktoré správca dane označuje ako „falošné doklady“.

27. V závere namietal, že správny súd vedome prehliadol nedostatky procesných postupov správcu dane pri vykonávaní úkonov v rámci ústnych pojednávaní a tiež prehliadol formálne nedostatky protokolu z daňovej kontroly, a to napriek tomu, že ich sám identifikoval. Zdôraznil, že samotní zamestnanci FR SR ako vypočúvané osoby v závere zápisnice z ústneho pojednávania museli podať námietky proti jej obsahu.

28. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti argumentoval v súlade so svojou predchádzajúcou argumentáciou uvedenou vo vyjadrení k žalobe a rozhodnutí žalovaného. Zároveň sa stotožnil s právnym posúdením správneho súdu a navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

IV. Konanie na kasačnom súde

29. Najvyšší správní soud Slovenskej republiky (ďalej ako „Najvyšší správní súd SR“) konajúci ako kasačný súd (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná, vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

30. Kľúčovou právnou otázkou, ktorou sa kasačný súd zaoberal v predmetnom konaní bolo zodpovedanie otázky, či je dostatočne preukázateľne odôvodnený záver, ktorého správnosť potvrdil aj správny súd o porušení § 19 ods.2 zákona o DPH zo strany sťažovateľa, tým, že sťažovateľ nepriznal DPH z tržieb evidovaných v ERP, ktoré sa do prevádzkovej ani inej fiskálnej pamäte nezaznamenávali, ktoré boli tlačené pomocou nefiskálnej tlačiarne s použitím špeciálneho typu platby „Hotovosť“.

31. Podľa § 464 ods. 2 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

32. Kasačný súd zistil, že v prejednávanej veci je predmetom konania pred kasačným súdom takmer totožný skutkový a právny stav s rozdielom iba v označení mesiaca zdaňovacieho obdobia, ktorý bol predmetom konaní kasačného súdu a ním vydaných rozsudkov vo veciach vedených pod sp. zn. 4Sfk/25/2024 (zdaňovacie obdobie august 2015), sp. zn. 4Sfk/40/2024 (zdaňovacie obdobie august 2013), sp. zn. 5Sfk/33/2024 (zdaňovacie obdobie august 2017), sp. zn. 5Sfk/30/2024 (zdaňovacie obdobie február 2016) sp. zn. 5Sfk/25/2024 (zdaňovacie obdobie máj 2017), sp. zn. 4Sfk/14/2024 (zdaňovacie obdobie december 2016) a iných. V predmetných konaniach, ktoré spočívali na obdobnom skutkovom základe, považoval kasačný súd argumentáciu sťažovateľa za nedôvodnú a kasačné sťažnosti sťažovateľa zamietol. Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozsudkov v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, v zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

33. So zreteľom na všetky uvedené skutočnosti kasačný súd vyhodnotil podané námietky ako nedôvodné.

V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

34. Kasačný súd s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

35. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi (žalobcovi) náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.